

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 23. marca 1907.

Treść: (M 85 i 86). 85. Obwieszczenie, którem ogłasza się zaliczenie gminy miasta Bischofteinitz do dziesiątej klasy wojskowej taryfy czynszowej. — 86. Ustawa, dotycząca zmiany ustaw z dnia 27. kwietnia 1887, z dnia 3. kwietnia 1891 i z dnia 28. marca 1896, o wojskowym zaopatrzeniu wdów i sierót po oficerach, urzędnikach wojskowych, wojskowych, pobierających płacę miesięczną, a nie zaliczonych do żadnej klasy stopnia służbowego i po żołnierzach wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej i pospolitego ruszenia.

85.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 8. stycznia 1907,

którem ogłasza się zaliczenie gminy miasta Bischofteinitz do dziesiątej klasy wojskowej taryfy czynszowej.

Odnosnie do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1900. Dz. u. p. Nr. 214, zalicza się w porozumieniu z c. i k. Ministerstwem wojny gminę miasta Bischofteinitz w Czechach do dziesiątej klasy taryfy czynszowej wojskowych kwaterunków, która obowiązuje do końca roku 1910.

Korytowski wlr.

Latscher wlr.

86.

Ustawa z dnia 19. marca 1907,

dotycząca zmiany ustaw z dnia 27. kwietnia 1887. Dz. u. p. Nr. 41, z dnia 3. kwietnia 1891, Dz. u. p. Nr. 48, i z dnia 28. marca 1896, Dz. u. p. Nr. 48, o wojskowym zaopatrzeniu wdów i sierót po oficerach, urzędnikach wojskowych, wojskowych, po-

bierających płacę miesięczną, a nie zaliczonych do żadnej klasy stopnia służbowego i po żołnierzach wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej i pospolitego ruszenia.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Pensje wdów po wojskowych, zaliczonych do pewnej klasy stopnia służbowego lub posiadających tytuł i charakter tej klasy stopnia służbowego, którym w myśl ustaw z dnia 27. kwietnia 1887, z dnia 3. kwietnia 1891 i z dnia 28. marca 1896 służy prawo do zaopatrzenia, ustanawia się w następujących wymiarach, a to:

dla	I. klasy stopnia służbowego w kwocie	5.400 K
"	II. " " " " "	5.400 "
"	III. " " " " "	5.000 "
"	IV. " " " " "	3.500 "
"	V. " " " " "	2.500 "
"	VI. " " " " "	2.000 "
"	VII. " " " " "	1.500 "
"	VIII. " " " " "	1.200 "
"	IX. " " " " "	1.000 "
"	X. " " " " "	900 "
"	XI. " " " " "	750 "
"	XII. " " " " "	700 "

rocznie.

§ 2.

Dla wdów po wojskowych, pobierających płacę miesięczną a niezaliczonych do żadnej klasy stopnia służbowego, ustanawia się pensję w wysokości trzeciej części ostatniej płacy miesięcznej, którą zmarły mąż pobierał w służbie czynnej, najmniej jednak w kwocie 400 K rocznie.

§ 3.

Dla ślubnych lub przez później zawarte małżeństwo uprawnionych dzieci wojskowego, który pobierał płacę miesięczną, należy się wdowie, jeżeli ona sama ma prawo do ciągłej pensji, za każde dziecko na jej utrzymaniu będące aż do ukończenia 24. roku życia lub aż do uzyskania wcześniejszego zaopatrzenia, dodatek na wychowanie w wysokości jednej piątej części pensji wdowiej, jednakowoż maksymalną kwotę rocznego dodatku na wychowanie jednego dziecka oznacza się na 500 K.

Ogólna kwota dodatków na wychowanie nie może przekraczać wysokości pensji wdowiej nawet, jeżeli jest więcej jak pięć sierót uprawnionych do obdzielenia. Gdyby wypadek taki zaszedł, należy dodatki na wychowanie każdego dziecka wymierzyć w takiej kwocie, która wypadnie z podzielenia ogólnej dopuszczalnej kwoty przez liczbę dzieci.

Gdy wydarzy się, iż dziecko wyjdzie z uprawnienia do poboru, natenczas podwyższa się dodatek na wychowanie dla każdego z pozostałych dzieci dopóki wymiar oznaczony w pierwszym ustępie niniejszego paragrafu nie będzie osiągnięty.

§ 4.

Sieroty po wojskowych, którzy pobierali płacę miesięczną, bez ojca i matki lub z takimi na równi postawione, mają prawo, o ile nie posiadają zaopatrzenia i o ile nie ukończyły 24. roku życia do konkretnego dodatku na wychowanie w ogólnej kwocie równającej się połowie tej pensji wdowiej, którą pobierała ich matka lub macocha, lub która tymże według §§ów 1 i 2 byłaby się należała.

Gdyby jednak suma dodatków na wychowanie, która w myśl §u 3 należałaby się matce, miała przekraczać konkretny dodatek na wychowanie, to należy wyasygnować nadwyżkę jako dopłatę do konkretnego dodatku na wychowanie z tem, iż przy każdym wyjściu dziecka z uprawnienia do poboru, które wydarzy się, odpada przypadający na nie dodatek na wychowanie, a to aż do chwili, dopóki nadwyżka owa zupełnie nie zniknie i nie pozostanie jedynie tylko konkretny dodatek na wychowanie w pełnym wymiarze.

Konkretny dodatek na wychowanie wraz z dopłatami nie może żadną miarą przekraczać wysokości należącej się pensji wdowiej.

§ 5.

Bieżące ustawowe zaopatrzenie wdowy i dzieci po wojskowym, który zmarł, będąc w stanie spoczynku, a pobierał płacę miesięczną, nie mogą razem wzięte przekraczać ustawowych poborów emerytalnych zmarłego; dodatki na wychowanie, które w danym razie mogą się należeć, powinno się w razie potrzeby unormować według analogii §u 3, ustępu ostatniego względnie przedostatniego.

Gdyby jednak ustawowa emerytura, pobierana przez zmarłego małżonka nie osiągała kwoty 750 K co do wojskowego, zaliczonego do pewnej klasy stopnia służbowego, od XI. klasy tegoż stopnia w górę, zaś kwoty 700 K co do wojskowego XII. klasy stopnia służbowego, a kwoty 400 K co do wojskowego, pobierającego płacę miesięczną, a niezaliczonego do żadnej klasy stopnia służbowego, to należy mimo to wymierzyć pensję wdowią w kwocie 750, względnie 700 lub 400 K.

W tym wypadku nie ma wdowa oczywiście prawa do dodatku na wychowanie swych dzieci.

§ 6.

Pobór pensji wdowiej i dodatku na wychowanie rozpoczyna się dla osób pozostałych po wojskowych, którzy pobierali płacę miesięczną z pierwszym dniem miesiąca następującego po śmierci męża (ojca).

§ 7.

Wdowom po żołnierzach, które na podstawie ustaw, wymienionych w §ie 1 uzyskają w przyszłości prawo do pensji, należy pensję tę wymierzyć w wysokości oznaczonej w §ie 23 ustawy z dnia 27. kwietnia 1887 wraz z dodatkiem 50procentowym.

§ 8.

Dla ślubnych lub przez następne małżeństwo uprawnionych dzieci żołnierza należy się wdowie, jeżeli ona sama ma prawo do ciągłej pensji wdowiej, za każde na jej utrzymaniu będące dziecko dodatek na wychowanie w kwocie 48 K rocznie aż do osiągnięcia wieku prawidłowego, to jest u sierót płci męskiej aż do ukończenia 16, a u sierót płci żeńskiej aż do ukończenia 14. roku życia lub aż do możliwie wcześniejszego zaopatrzenia dziecka (§ 29 ustawy z dnia 27. kwietnia 1887).

Celem dalszego korzystania z nauk można tym sierotom po żołnierzach, które uczęszczają do krajowych zakładów szkolnych i wykazują odpowiednie postępy, pozostawić dodatek na wychowanie aż do ukończenia nauk, jednak nie dłużej, jak do ukończenia 24. roku życia.

§ 9.

Ogólna kwota pensji wdowiej i dodatków na wychowanie dla osób pozostałych po żołnierzach nie może przekraczać kwoty 540 K rocznie.

Gdyby wypadek taki zaszedł, natenczas należy na czas jego trwania wymierzyć jako dodatek na wychowanie wszystkich sierót tylko różnicę pomiędzy kwotą 540 K a pensją wdowią i sierotom w równych częściach wyasygnować.

§ 10.

Sierotom bez ojca i matki lub na równi z takimi postawionym, które pozostały po żołnierzach, należy się, o ile nie są zaopatrzone i nie osiągnęły jeszcze wieku prawidłowego (§ 8) dodatek na wychowanie w rocznej kwocie 72 K; jednakowoż ogólna kwota dodatków na wychowanie nie może przekraczać kwoty 360 K tak, iż gdyby było więcej jak pięć sierót, uprawnionych do obdzielenia, należy dodatek na wychowanie dla każdej sieroty wymierzyć w takiej kwocie, jaka wypadnie z podzielenia kwoty 360 K przez liczbę sierót.

Postanowienia drugiego ustępu §u 8 odnoszą się także do powyższych sierót po żołnierzach.

§ 11.

Ustawowe lub prawidłowe zaopatrzenie dotychczasowych wdów po wojskowych pobierających płacę miesięczną od XII. klasy stopnia służbowego w górę aż do V. klasy stopnia służbowego włącznie, które już stało się należnym, ma być podwyższone do kwot, wyznaczonych w następującej skali, a mianowicie:

przy	V. klasie stopnia służbowego	na 2.000 K
"	VI.	" " " " " 1.700 "
"	VII.	" " " " " 1.300 "
"	VIII.	" " " " " 1.150 "
"	IX.	" " " " " 1.000 "
"	X.	" " " " " 900 "
"	XI.	" " " " " 750 "
"	XII.	" " " " " 700 "

rocznie.

Prawidłowe i ustawowe pensje dotychczasowych wdów po wojskowych, pobierających płacę miesięczną a nie zaliczonych do żadnej klasy stopnia służbowego, które już stały się należnymi, należy, o ile one nie dosięgają 400 K, podwyższyć do tej kwoty.

Do tych podwyższonych pensji wlicza się dodatki z łaski (dary z łaski i t. p.), gdyby one miały miejsce.

§ 12.

Ogólne zapotrzebowanie pokryje się w myśl postanowień artykułu III ustawy z dnia 27. kwietnia 1887. Dz. u. p. Nr. 41.

§ 13.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej z pierwszym dniem tego miesiąca, który nastąpi po ogłoszeniu, pod warunkiem, iż w krajach korony węgierskiej wydane będą takie same postanowienia ustawowe.

Zaopatrzenie wdów wymienionych w §ie 11 należy jednak już począwszy od dnia 1. stycznia 1907 podwyższyć do wymiaru tamże oznaczonego.

Zaopatrzenie wdów po tych wojskowych, którzy pobierali płacę miesięczną i zmarli przed wejściem niniejszej ustawy w moc obowiązującą, a to po dniu 30. września 1906, wymierzy się również według wymiaru, ustanowionego w §ie 11. Jeżeli wdowy takie uzyskają prawo do poboru dopiero po wejściu niniejszej ustawy w moc obowiązującą, to należy ich zaopatrzenie wypłacić im nie dopiero po upływie kwartału pośmiertnego (§ 18 ustawy z dnia 27. kwietnia 1887), lecz od dnia wejścia niniejszej ustawy w moc obowiązującą.

Ustawa niniejsza nie ma zastosowania do sierót po wojskowych, które obecnie pobierają zaopatrzenie ustawowe lub prawidłowe.

Nie narusza się ustaw o zaopatrzeniu z dnia 27. kwietnia 1887, z dnia 3. kwietnia 1891 i z dnia 28. marca 1896, o ile ustawa niniejsza nie wydaje odmiennych zarządzeń.

§ 14.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi obrony krajowej, który w tym względzie porozumie się z Moim Ministrem wojny oraz Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 19. marca 1907.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Latscher wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26,
także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	7 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "			
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Wrazie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckiem najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.